

[Kristen Amby.]

Ja, men det kan blive saa sent, nemlig saa længe som private Mennesker her i Landet og Kommuner og Stat kan udstede Obligationer, som disse udførte danske Pengesedler kan efterspørge, det kan blive saa sent, der efterspørges dansk Arbejde, at hele Landet er forgældet til Udlandet. Det er det, der er Sandheden, og hvis man tænkte sig, at vi her indførte, skal vi sige for en Milliard udenlandske Varer uden Restriktioner, saa er de paagældende Mennesker, der faar de danske Sedler, ikke bundet til, hverken direkte eller ad Omveje, at købe danske Varer i første Omgang. De kan købe danske Obligationer. Det er rigtigt, at disse Obligationer før eller senere ogsaa er Anvisninger paa dansk Arbejde, men det kan vare saa mange Aar, at Samfundet gaar i Staa. Hvad kan det hjælpe, at vi indfører udenlandske Varer i ubegrænset Mængde, hvis hele vor Befolkning skulde lægge Hænderne i Skødet bare eet Aar? Det er deri, Falskheden i det ærede Medlems Argumentation bestaar.

Det skulde ogsaa være underligt, om det angaaende dette meget vigtige Forhold i hele Økonomien var det ærede Medlem og hans Parti, der havde fundet de Visers Sten. Tror man da virkelig, at Økonomer, som f. Eks. i England har gennemstuderet disse Forhold paa Kryds og Tværs, ikke har haft Opmærksomheden henvendt paa dette? Tror man da virkelig, at et Land som Amerika, der er et Kreditorland, og som kunde i næsten ubegrænset Mængde give Anvisninger i Retning af Obligationer, vilde gennemføre en saa skarp Beskyttelsespolitik, som det har ført, hvis det ærede Medlems Argumentation holdt Stik?

Men det er netop det, det ikke gør under de givne Forudsætninger. Hvis man havde en Grundlov her i Verden, hvorefter Gældsstiftelse — og Gældsstiftelse, der giver sig Udtryk i Obligationer, ikke bare paa Værdier, men paa fremtidigt Arbejde — var udelukket, hvis det var saadan, at man altid skulde betale kontant, saa havde det ærede Medlem Ret. Men det er jo det, man ikke skal. Jeg kunde give den Betragtning Ret, der sagde, at Grunden til de elendige Forhold med Hensyn til Økonomien overalt i Verden er den, at man ikke blot har givet Repræsentativer, altsaa Obligationer, paa Værdier, men paa enhver Fortjenstmulighed, der overhovedet har været, og som Folge deraf kommer der Ubalance i alle økonomiske Mellemværender Landene imellem. Men naar det nu er Forholdet — og det er Forholdet —, saa er det ærede Med-

lem og hans Partis Argumentation ved Siden af.

Hvis denne Argumentation førte til, at Regeringsmagten og Lovgivningsmagten vilde føre den Politik her i Landet, vilde det betyde, at man kunde komme ud for dette urimelige, at vi kunde indføre Varer, men vi havde ingen til at købe de Varer, for alle danske Arbejdere, alle danske beskæftigede, ogsaa ved Landbruget, var uden Mulighed for at afsætte deres Arbejde eller deres Produkter paa nogen som helst Facon. Det var maaske paa Tide, da saa mange lader sig forblinde, og da de handlende tilsyneladende lader sig forblinde af denne Argumentation, at faa den belyst meget grundigere, end jeg kan belyse den, belyst af de Økonomer, som maatte kunne se til Bunds i Hulheden i det ærede Medlems og hans Partis Argumentation.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Til det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Udtalelse skal jeg sige, at jeg ikke i en kort Bemærkning kan komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men jeg vil ved senere Lejlighed komme tilbage til det og skal bruge de 10 Minutter, jeg har i anden Omgang, dertil. Ved denne Lejlighed vil jeg blot sige, at det ærede Medlem kan jo prøve at se efter i Statistiske Efterretninger, hvorledes Betalingsbalancen var fra 1914—30. I den Periode har vi haft en Merindførsel af Varer udefra paa 5 Milliarder Kroner, men vor Gæld til Udlandet er ikke blevet større af den Grund. Deri vil det ærede Medlem faa Svar paa det, der i Øjeblikket synes at være en Myte for det ærede Medlem. Vi kan ikke gøre Gæld i Udlandet i Øjeblikket, slet ikke, og vi skal levere Varer, og derfor er netop min Betragtning saa rigtig. I Øjeblikket kan vi slet ikke gøre Gæld i Udlandet, og Handelsstanden gør aldrig Gæld. Obligationer er jo, alle Forhold lige i det sunde Erhvervsliv, et Stykke dansk Produkt, som kan bruges som Betalingsmiddel. Der er i og for sig ikke noget ondt i at betale med Obligationer. Men jeg er enig med det ærede Medlem i, at saa længe vi driver den Politik, vi i Øjeblikket driver, — og som hænger sammen med helt andre Ting —, at Stat og Kommune gør Gæld, saa længe forrykker vi Forholdet i vor Handelsbalance ved, som den højtærede Handelsminister siger, at vi maa bruge